

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty
Sądu Rejonowego w E. z dnia 23 sierpnia 2004 r., sygn. akt I Nc (...),
w sprawie z powództwa W. P.
przeciwko E. D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2008 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. oddala wniosek radcy prawnego G. B. o przyznanie od Skarbu Państwa nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Uzasadnienie

Pozwany E. D. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w E. dnia 23 sierpnia 2004 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c., termin do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wynosi dwa lata od uprawomocnienia się orzeczenia. W niniejszej sprawie nakaz zapłaty wydano dnia 23 sierpnia 2004 r. i został on (wraz z odpisem pozwu) odebrany przez pozwanego dnia 6 września 2004 r. W aktach sprawy znajduje się zwrotne potwierdzenie odbioru z podpisem pozwanego, a więc nie jest prawdą, że z nakazem zapoznał się on dopiero w

grudniu 2005 r. W konsekwencji upłynął termin do złożenia skargi, która została wniesiona dnia 22 listopada 2007 r.

Oddalając wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie od Skarbu Państwa nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd Najwyższy uznał, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniesiona przez radcę prawnego ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych po upływie terminu, nie jest „udzieleniem pomocy prawnej” w rozumieniu § 15 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa (zob. odpowiednio postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178).

Niniejsza skarga podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.